

Р Е Ш Е Н И Е
№ 66
гр. София, 26 май 2020 година

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в съдебно заседание на двадесет и втори май през две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РУМЕН ПЕТРОВ

ЧЛЕНОВЕ: ВАЛЯ РУШАНОВА

ХРИСТИНА МИХОВА

при участието на секретаря Мира Недева и в присъствието на прокурор М. Михайлова изслуша докладваното от съдия Рушанова н.д. № 213/2020 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред ВКС е по реда на гл. XXXIII от НПК.

Образувано е по искане на главния прокурор за отмяна по реда на възобновяването на наказателните дела на присъда № 49/14.11.2019г., постановена по нохд № 538/2019г. по описа на Окръжен съд - Хасково и възобновяване на наказателното производство.

В искането се твърди, че при постановяване на първоинстанционната присъда са допуснати съществени нарушения на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Съдът бил наложил наказание „пробация”, като при налагане на една от пробационните мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес”, както и при определяне на общото наказание по чл.23 от НК, включващо тази мярка не е определена нейната периодичност, съгласно изискванията на чл. 426, ал.1 от НК. Иска се възобновяване на наказателното производство, отмяна на постановената присъда № 49/14.11.2019г. по нохд № 538/2019г. по описа на окръжен съд - Хасково и връщане на делото за новото му разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебното заседание пред ВКС представителят на Върховната касационна прокуратура поддържа искането за възобновяване на делото, като намира, че са налице законовите предпоставки за това.

Осъдения Е. М., редовно призован, не се явява и не взема становище по искането.

Върховният касационен съд, първо наказателно отделение, обсъди доводите на страните и за да се произнесе, съобрази следното:

Искането на главния прокурор е допустимо - направено е от процесуално легитимирана страна по чл. 420, ал.1 от НПК, в законоустановения срок по чл. 421, ал.1 от НПК и е депозирано срещу акт, подлежащ на проверка от ВКС по реда на чл. 419, ал.1 от НПК.

Разгледано по същество е основателно.

С присъда № 49/14.11.2019г., постановена по нохд № 538/2019г. по описа на Окръжен съд - Хасково, подсъдимият Е. Ю. М. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.345, ал.1, като на осн. чл. 58а, ал. 4 във връзка с чл. 55, ал. 2 във връзка с ал.1, т.1 от НК е осъден на наказание „глоба” в размер на 250 лева. Подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а във връзка с чл. 304, ал.1 НК, като на осн. чл.58а, ал. 4 във връзка с чл. 55, ал. 2, б.”б” от НК е осъден на наказание „пробация” със следните пробационни мерки - „задължителна регистрация по настоящ адрес” с продължителност 8/осем/ месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител” с продължителност 8/осем/ месеца, както и глоба в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

На осн. чл. 23, ал.1 от НК съдът определил на подс. М. едно общо най - тежко наказание, а именно пробация” при следните пробационни мерки - „задължителна регистрация по настоящ адрес” с продължителност 8/осем/ месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител” с продължителност 8/осем/ месеца, както и глоба в размер на 350 /триста и петдесет/ лева.

Съдът се произнесъл по веществените доказателства по делото.

Настоящият касационен състав констатира, че съдът е допуснал нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК. При налагането на задължителната пробационна мярка по [чл. 42а, ал. 2, т. 1](#) НК, съдът е пропуснал да определи нейната периодичност, съгласно изискванията на чл.42б, ал.1 от НК. Посочената разпоредба ясно указва, че пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес” представлява явяване и подписване на осъдения пред пробационния служител или определено от него длъжностно лице в съответствие с определената от съда периодичност, но не по-малко от два пъти седмично.

Нарушението на закона следва да се отстрани чрез възобновяване на наказателното производство и изменяване на съдебния акт в частта му относно определяне периодичността на пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес” и в частта относно определянето на осн. чл.23, ал.1 от НК на общо наказание. Предвид сезиращото искане от Главния прокурор и констатацията, че се касае до нарушение по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК, е допустимо порокът да бъде отстранен от касационната инстанция съобразно правомощията ѝ по [чл. 425, ал. 1, т. 4 НПК](#) - чрез прилагане на закона в най-благоприятния вариант за осъдения, а именно определяне на минималната възможна периодичност на мярката по т. 1, а именно: два пъти седмично. Като последица на изменяване подлежи и определянето на общо наказание по чл.23, ал.1 от НК, като включената в него пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес” следва да е с периодичност два пъти седмично.

С оглед изложеното, Върховният касационен съд, първо наказателно отделение на основание [чл. 425, ал. 1, т. 4 от НПК](#)

Р Е Ш И:

ВЪЗОБНОВЯВА наказателното производство по нохд № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд- Хасково и ИЗМЕНЯ постановената по него [присъда № 49/14.11.2019г.](#), като:

ОПРЕДЕЛЯ периодичност на изпълнение на наложената на Е. Ю.М., със снета по делото самоличност, пробационна мярка "задължителна регистрация по настоящ адрес" ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО;

ОПРЕДЕЛЯ включената в общото наказание по чл.23, ал.1 от НК пробационна мярка "задължителна регистрация по настоящ адрес" да е с периодичност ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: